

Herfstgedachten, vroeger, toen alles beter was...

Olav Petri

November 2017

Wat verzamelden wij, oudere verzamelaars, allemaal aan zegels in onze jeugd? “Nederland en koloniën” natuurlijk, aanvankelijk ook Indonesië. Verder de hele wereld en daarvan sommige landen wat meer dan andere. Duitsland gaf veel uit, er bestonden diverse Duitslanden en daarvan had je al gauw je eerste honderd postzegels bij elkaar. Weet u nog? Je telde soms hoeveel postzegels je wel niet had! Waren het er meer dan je vriendjes bezaten? Had je er inmiddels 1000?

En wat nog meer dan? Veel Nederlanders emigreerden in de jaren '40-'50 en dat leverde postzegels op van Australië, Nieuw Zeeland, Canada, soms ook Zuid Afrika. De band met de Kaapkolonie werd nog gevoeld door de ouderen, de taal, de Boerenoorlog, het liedje Sarie Marijs, verbond ook. Je ziet dan ook postzegels die aan Jan van Rietbeek gewijd zijn. Speciale vluchten van de KLM deden het ook goed, het Voortrekkersmonument in het stempel, de “Dingaanvlucht”, vernoemd naar een moordpartij onder boeren door een Zoeloekoning van die naam.

Ook Israël was populair, je kon een nieuw land met wat geluk compleet krijgen. In het zeer gelovige Nederland deden ook afbeeldingen uit het Heilige Land het goed. Het was bekend terrein doordat destijds de meesten onder ons wel enige kennis hadden van de figuren uit de Bijbel en van de gebeurtenissen die in de Evangelies verslagen werden. Israël “met tab” werd het al snel, waarmee de meeste zegels van het land tweederangs werden omdat die nu eenmaal geen tab hadden.

Frankrijk werd ook wel verzameld, Zwitserland, het was even wennen dat dit land Helvetia bleek te heten, trof je in menig album aan, België was – ik weet nog altijd niet waarom – iets minder populair, ons buurland nota bene met een taal die we probleemloos begrijpen. De communistische landen begonnen in de jaren 50 langzaam zegels uit te geven met dieren, auto's en zo die je toch ook erbij wilde hebben.

Soms had een kind een familielid dat in het bezit was van iets heel bijzonders, een catalogus van Yvert waarin heel veel landen stonden. In het Frans, dat was lastig, de veel betere en makkelijker te begrijpen Michel was een stuk duurder en we blijven Nederlanders nietwaar? Menig verzamelaar kende allerlei Franse termen die de doorsnee Fransman onbekend waren zoals “dentelé – non-dentelé”, getand en ongetand, woorden die een Fransman eerder verwacht te horen bij de tandarts.

En dan een heel geheim land. Ik herinner me dat ik met twee andere kinderen in een Yvert keek naar een aantal bladzijden Yvert die vooral tekst en prijzen lieten zien, nauwelijks zegels, de catalogus verwees naar nummers bij andere landen. LEVANT stond bovenaan de bladzijden. Welk land dat nou toch was? Je zag af en toe een afbeelding waar je niet veel wijzer van werd. Enfin, je had geen zegels in je bezit waar deze landsnaam op voorkwam, dus no problem!

Het is zaterdagavond. In een doosje heb ik zegels zitten die een jaar lang binnenkwamen uit de Levant. Daar ga ik nu wat mee doen!

